

de la forme conique, d'où le pin lui-même [σπρόβος].

στροβιλώ-ω, tourner, *acc.* [σπρόβιλος].

στροβιλώδης, ης, ες, en forme de toupie ou de pomme de pin [σπρόβιλος, -ωδης].

σπρόβος, ου (ό) 1 tourbillon, tournoiement || 2 ceinture [σπρέφω].

στρογγυλαίνω (*seul. près.*) arrondir [στρογγύλος].

στρογγυλο-ειδής, ης, ες, de forme arrondie, rond [στρ. εἶδος].

στρογγύλος, ή, όν : 1 rond, arrondi; στρογγύλα πλοῖα, bâtiments ronds, c. à d. navires de transport ou marchands, qui étaient de forme arrondie, p. opp. aux navires de guerre (μακρὰ ναῦς) || 2 de forme épaisse et courte, trapu; *fig. en parl. du style*, ramassé, ferme, précis [σπραγγός].

στρογγυλώ-ω, arrondir; *au pass.* être rond en apparence [στρογγύλος].

στρογγύλως, *adv.* d'une manière resserrée : βίον, *PLUR.* vivre d'une vie sobre || *Sup.* -ώτατα [στρογγύλος].

σπρόμβος, ου (ό) I ce qui tourne ou tourne, *particul.* : 1 tourbillon || 2 toupie, sabot || II objets en spirale, *particul.* coquillage, d'où conque marine [σπρέφω].

Σπρουθο-δάλανοι, ων (οι) les Glands de Moineau, n. d'un pple imaginaire [σπρουθός, βάλανος].

σπρουθο-κέφαλος, ος, ον, à tête de moineau ou d'autruche [στρ. κεφαλή].

σπρουθός, ού, att. σπρούθος, ου (ό, ή) 1 moineau || 2 (*fém.*) autruche.

σπροφαίος, α, ον, qui préside aux gonds, c. à d. gardien des portes (*Hermès*) [σπροφή].

σπροφάλιγε, ιγγος (ή) tourbillon [σπρέφω].

σπροφαλιζώ (*ao. έσπροφάλιζα*) faire tourner, *acc.* [σπροφάλιγξ].

σπροφάς, άδος (ό, ή) qui se meut en tournant, d'où circulaire [σπρέφω].

σπροφεῖον, ου (τό) sorte de cabestan pour lever l'ancre [σπροφή].

σπροφή, ης (ή) 1 action de tourner || 2 action de se détourner pour éviter les coups de l'adversaire || 3 évolution du chœur de gauche à droite sur la scène, d'où air que le chœur chantait en se déplaçant || 4 *fig. au pl.* détours, ruses, finesses [σπρέφω].

σπρόφιγε, ιγγος (ό) pivot, *particul.* gond d'une porte [σπρέφω].

σπρόφιον, ου (τό) bandeau, bandelette [σπρόφος].

σπροφο-δινέω-ω, c. σπρεφδινέω.

σπρόφος, ου (ό) 1 courroie ou cordon || 2 grosse corde || 3 ceinture [σπρέφω].

Σπρυμονίας, ου, adj. m. qui souffle du Strymon, *en parl. du vent* [Σπρυμών].

Σπρυμόνιος, α, ον, du Strymon; οί Σπρυμόνιοι, *HÉR.* les riverains du Strymon, les Thraces [Σπρυμών].

Σπρυμών, όνος (ό) le Strymon (*auj.* Stromza ou Struma) *fl. de Thrace*.

σπρυφνός, ή, όν, d'une saveur âcre, acerbe; *fig. en parl. du caractère*, âpre, morose.

σπρυφνότης, ητος (ή) 1 saveur âcre, acerbe || 2 *fig.* caractère âpre, morose [σπρυφνός].

σπρυφνώ-ω, rendre âcre ou acerbe [σπρυφνός].

σπρώμα, ατος (τό) ce qu'on étend (lit, couverture, tapis, etc.) [σπρώννυμι].

σπρωμάτιον, ου (τό) *dim.* de σπρώμα.

σπρωματό-δεσμον, ου (τό) c. le suiv.

σπρωματό-δεσμος, ου (ό) couverture de voyage, en toile ou en cuir, pour envelopper la literie [σπρώμα, δεσμός].

σπρωματο-φύλαξ, ακος (ό, ή) c. σπρώτης [σπρώμα, φύλαξ].

σπρωμνή, ης (ή) 1 lit étendu, couche || 2 couverture de lit [σπρώννυμι].

σπρώννυμι (*f.* σπρώσω, *ao. έστρωσα, pf. έστρωκα, pl. q. pf. έστρώκειν; pass. f. σπρωθήσομαι, ao. έστρώθην, pf. έστρωμαι, pl. q. pf. έστρώμην*) étendre (un tapis, etc.) [R. Σπρω, étendre; cf. Στορ, d'où στόρνυμι, σπορέννυμι].

σπρώτης, ου (ό) préposé au service des lits, des couvertures de lits ou de tables, etc. [σπρώννυμι].

σπρωτός, ή, όν, étendu [*adj. verb.* de σπρώννυμι].

σπρωφάω-ω, tourner et retourner, tourner souvent, *acc.*; *au pass.* : 1 se tourner (pour faire face à l'ennemi) || 2 se tourner çà et là, aller et venir; p. suite (*c. le lat. versari*) se trouver habituellement dans, avec *κατά et l'acc. ou έν et le dat.* [σπρέφω].

στυγ-άνωρ, ορος (ό) qui hait les hommes [στυγέω, άνήρ].

στυγήσει, 3 *sg. sbj. prés. έργ.* de στυγέω.

στυγέρος, ά, όν, haïssable, odieux, d'où horrible, affreux, terrible [στυγέω].

στυγέρως, *adv.* horriblement [στυγερός].

στυγέω-ω (*f. -ήσω, ao. I έστύγησα et έστυξα, ao. 2 έστυγον, pf. έστύγηκα; pass. f. στυγηθήσομαι et στυγήσομαι, ao. έστυγήθην, pf. έστυγμαί*) 1 haïr, avoir en horreur, *acc.*; p. suite, craindre; avec *l'inf.* craindre de, etc. || 2 (*à l'ao. I*) rendre odieux ou redoutable : *τινί τι, qqe ch. à qqn* [στύγος].

στύγημα, ατος (τό) objet de haine [στυγέω].

στυγητός, ή, όν, haï, exécré [*adj. verb.* de στυγέω].

Στύγιος, α ου ος, ον : 1 du Styx, infernal || 2 *p. ext.* odieux, horrible, néfaste [Στύξ].

στυγνός, ή, όν : I *act.* qui hait, hostile à, *dat.* || II *pass.* : 1 odieux, haïssable, terrible || 2 triste, sombre; *adv.* στυγνόν, tristement || *Cp.* -ότερος [στύγος].

στυγνότης, ητος (ή) tristesse [στυγνός].

στύγος, εκος-ους (τό) 1 tristesse || 2 objet de haine [R. Στυγ, avoir horreur; v. Στύξ].

στυλις, ιδος (ή) petit mât à l'arrière d'un navire [στύλος].

στύλος, ου (ό) colonne, *fig.* soutien, appui [R. Στα, se tenir debout; v. ΐστημι].

Στυμφάλιος, α, ον, de Stymphalos [Στύμφαλος].

Στυμφάλις, ιδος, adj. f. de Stymphalos; Στυλίμνη, *HÉR.* lac de Stymphalos (*auj.* de Zaraka) [*v. le suiv.*].

Στύμφαλος, ου (ή) Stymphalos (*auj.* ruines près de Kionia) *ville d'Arcadie*.

Στυμφήλιος, Στυμφηλις, Στύμφηλος, ion. c. Στυμφάλιος, Στυμφάλις, Στύμφαλος.

στύξ, gen. στυγός (ή) objet horrible, monstre [R. Στυγ, avoir horreur].